

Lovforslagets forudgaaende Nr. 5 i Slutningen en Bestemmelse, som ingen har foreslaaet at tage ud, og som altsaa ogsaa fremdeles vil vedblive at gælde, ligesom det allerede nu vistnok er gældende Ret, den Bestemmelse nemlig, at hvor et Ægtefæls er opløst „paa Grund af vedkommende Parts Brøde“, maa denne Part ikke indtræde i nyt Ægtefæls uden at han faar Bevilling dertil hos Justitsministeren, det vil altsaa sige, at naar en Part har begaaet Ægtefælsbrud og af den Grund har faaet Skilsmisse ved Dom — det beror naturligvis ikke paa ham, men paa den krævede Ægtefælle —, hvor altsaa den krævede Ægtefælle søger og opnaar Skilsmisse ved Dom, og det af denne Dom fremgaar, at Grunden til Skilsmisse er vedkommende Parts Brøde, navnlig Ægtefælsbrud, saa vil denne Part dog ikke, skønt vi lade Nr. 6 udgaa, kunne faa Lov til at indgaa nyt Ægtefæls uden at faa særlig Bevilling af Justitsministeren. Hvis det ikke er ved Dom, men ved Bevilling, at et Ægtefæls søges opløst, bør det bero paa den, der giver Bevillingen, altsaa Kongen eller Justitsministeren, om han vil give vedkommende Part Lov til at indgaa nyt Ægtefæls nu eller senere, saa nogen Brenselse er der dog altid paa Folk, selv om Nr. 6 gaar ud. — Under Nr. 12 er der et Forslag, som for saa vidt nærmest er af redaktionel Natur, som det gaar ud paa at flytte op i § 1 Nr. 9, hvad der før stod i § 2 i en af de første Linier. Men ganske vist er det udtrykt paa en noget anden Maade. Vi haabe nu at have ramt det, der efter den højtærede Justitsministers Mening er den gældende Ret, det er det, der er vort Ønske dermed, vi have ikke noget som helst andet selvstændigt Ønske med Hensyn til dette Forslag eller den deri udtrykte Tanke. Forslaget under Nr. 13 er kun af redaktionel Natur, kun foranlediget ved en Bemærkning fra det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) ved Forslagets 1ste Behandling. Forslag under Nr. 14, 15, 17 ligesaa, Forslag under Nr. 18 har derimod noget mere reel Betydning, det er om Forlovere. Udvalget — jeg maa stadig bede ærede Medlemmer underforstaa, at dertil ikke henregnes det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) — har nemlig været enigt om, at den nuværende Forlover attest i alle eller i alt Fald i mangfoldige Tilfælde er Humbug. Folk give der under Strafsansvar en Attest for, at der ikke er noget i Vejen for to andre Personers Ægtefæls, de skulle indstaa for begge Parter, og det kunne de i de allerfleste Tilfælde ikke gøre. Det kan være galt nok at indstaa

for, at de ikke ere hinanden beslegtede eller besvoglede saa nær, at Loven er til Hinder for Ægtefæls, det kan ogsaa være galt nok at indstaa for, at Manden ikke er forpligtet til Ægtefæls ifølge den bestaaende Lovgivning, navnlig ved Ægtefælsløste i Forbindelse med paafølgende Besvangrelse, og at der heller ikke i øvrigt er noget til Hinder for de paagældendes Ægtefæls f. Eks. med Hensyn til Fattigunderstøttelse og hvad det nu kan være — ja, derunder gif jo navnlig tidligere Forbestemmelsen. Det er i Virkeligheden mere, end man kan forlange af Folk og bør lede dem ind i, at de her skulle afgive en Attest om Ting, som muligvis ikke forholde sig saaledes, selv om de gøre det i nok saa god Tro. Vi have derfor ment at burde fravige dette og udtrykt det saaledes i Loven — hvad der dog i Almindelighed opfattes og forstaaes ved den Erklæring, der saaledes afgives af et Par Menneker om andre, der ønske at indgaa Ægtefæls, nemlig at de erklære, at den „saa vidt de vide“, er rigtig, altsaa „saa vidt de vide“, er der ikke noget i Vejen. Men for at kunne nøjes med en saadan Erklæring af vedkommende Parter have vi for det første ment at maatte afkræve Parterne selv, som jo maa vide bedst Bæst, en skriftlig Erklæring paa Tro og Love, altsaa under Strafsansvar efter Straffeloven om, at der ikke er noget i Vejen, og dernæst, at der af to Mænd eller Kvinder afgives en anden Attest om dette, at det, saa vidt de vide, er rigtig, og det skal være Personer, der ere „nøje bekendte med Forholdene“. Naar vi have disse to Garantier ved Siden af hinanden, mene vi at kunne nøjes med en Erklæring om, at „saa vidt de vide, er det rigtig“. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds vil jo nøjes med Parternes egen Erklæring. Det have vi andre ikke troet kunde forsvares. — Forslagene under Nr. 21, 22, 23 og 24 ere kun Redaktionsændringer. Forslagene under Nr. 25 og 26 gaa ifølge en Henstilling ved 1ste Behandling fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Mf. Christensen), som jo ganske stemmede med vor egen Opfattelse, ud paa at komme bort fra de Over, som omtales i det oprindelige Lovforslag, og erstatte dem ved Erklæringer paa Tro og Love. — Men saa komme vi til Ændringsforslaget under Nr. 27, det er det første af væsentlig reel Natur. Det er Flertallet under Nr. 4, altsaa de 7 Medlemmer, som der staa nævnte, der er enedes om paa den ene Side, at det ikke vilde være forsvarligt under de nuværende Forhold i alt Fald, og naar det netop gælder om at lette Overgangen fra det bestaaende til det fremtidige,